

فرهنگی‌نگار

عرفان خیرخواه ^{**خبرنگار**} استعمار، پدیده‌ای چندوجهی است که فراتر از تاریخ سیاسی و اقتصادی، در لایه‌های عمیق روان جمعی جوامع استعمارگر و استعمارزده نفوذ کرده است. در این نوشتار سعی دارم با بهره‌گیری از مفاهیم روانکاوانه، به کاوش در ناخودآگاه استعمار و نوع مواجهه آن با «دیگری» بپردازم. پرسش اصلی این است که چگونه استعمار به‌عنوان یک پروژه روانی، از حسادت و پر خاشاگری تغذیه می‌کند و چگونه از دل این ناخودآگاه استعماری، ناخودآگاه مقاومتی در استعمارزده شکل می‌گیرد. این بررسی، نه‌تنها به‌فهم مکانیسم‌های روانی استعمار کمک می‌کند، بلکه نشان می‌دهد که چگونه مقاومت، به‌عنوان پاسخی روانکاوانه از دل این مواجهه سر بر می‌آورد. ناخودآگاه‌در روانکاوی، انبار امیال سرکوب‌شده، ترس‌ها و تناقض‌هایی است که رفتار سؤ‌و را بدون آگاهی کامل او هدایت می‌کنند. استعمار، به‌عنوان یک سؤ‌و‌روانکاوانه از دو نیروی کلیدی حسادت و پر خاشاگری تغذیه می‌شود. حسادت به‌عنوان یک میل ناخودآگاه، زمانی بروز می‌کند که سـؤ‌و‌ه چیزی را در دیگری می‌بیند که خود فاقد آن است یا احساس می‌کند از آن محروم شده است. در فلسطین اشغالی، رژیم صهیونیستی – به‌عنوان نماد استعمار نوین – در مواجهه با «دیگری» یعنی ملت فلسطین، حسادت عمیقی را تجربه می‌کند. این حسادت نه‌تنها به منابع مادی مانند آب شیرین اردن، زمین‌های حاصلخیز غزه یا موقعیت استراتژیک مدیترانه معطوف است، بلکه به اصلت تاریخی، پیوند عمیق با خاک، ایمان راسخ و وحدت خانوادگی فلسطینیان که صهیونیست‌ها در فرهنگ مهاجر و مصنوعی خود از دست رفته‌می‌بینند، نیز بر می‌گردد. فلسطینی با ریشه‌های هزاران ساله در سرزمین ابراهیم، نماد اصلتی است که اشغالگر با مهاجرت اجباری از اروپا و آمریکا، هرگز به آن دست نیافته. این حسادت ناخودآگاه، ریشه در ترس از هویت ساخنگی رژیم دارد. هویتی که بر پایه اسطوره‌های تحریف‌شده و حمایت امپریالیستی بنا شده، نه پیوند واقعی با زمین. این حسادت به پر خاشاگری منجر می‌شود.

فروید به مفهوم «غریزه مرگ» از پر خاشاگری به‌عنوان نیرویی یاد می‌کند که به تخریب یا تسلط بر دیگری گرایش دارد. رژیم صهیونیستی با فرافکنی ویژگی‌های منفی خود – مانند اشغالگری، نژادپرستی یا غیرانسانی بودن – بر فلسطینیان، سعی می‌کند حسادت خود را پنهان کند. در پرو پاگاندا ی صهیونیستی، فلسطینیان اغلب به‌عنوان «تروویست»، «وحشی» یا «غیر عقلانی» بازنمایی می‌شوند تا اشغالگر بتواند خود را به‌عنوان سؤ‌و‌ه‌ای «متمدن»، «دموکراتیک» و «قربانی» تثبیت کند. این بازنمایی، ریشه در حسادت به سادگی زندگی فلسطینی، مقاومت در برابر محاصره یا حتی شادی در میان ویرانه‌ها دارد. شادی‌ای که از ایمان به الله و امید به بازگشت سرچشمه می‌گیرد. برای مثال در متون و رسانه‌های اسرائیلی پس از طوفان الاقصی، عملیات حماس نه به‌عنوان دفاع مشروع، بلکه «وحشی‌گری حیوانی» توصیف شد تا پر خاشاگری بمباران غزه توجیه شود. اما این فرافکنی، نشانه حسادت سرکوب‌شده به شجاعت فلسطینی است که با سنگ و موشک خاکی، ارتش مجهز را به چالش می‌کشد. ژاک لسان، مفهوم «دیگری بزرگ» را مطرح می‌کند که می‌توان آن را به‌عنوان نظم نامدین استعمار صهیونیستی – یعنی ایدئولوژی صهیونیسم، حمایت آمریکا و قوانین آپارتاید- تفسیر کرد. اما حسادت و پر خاشاگری، این تلاش را به یک چرخه با پای‌ناپذیر تبدیل می‌کند: هر چه رژیم بیشتر به فلسطینیان حمله می‌کند – از کشتار دیر پاسین در ۱۹۴۸ که نسل‌کشی فعلی غزه – بیشتر با ناکامی در تسلط کامل مواجه می‌شود. چرا؟ زیرا «دیگری» بخشی از ناخودآگاه خود اشغالگر است. صهیونیست‌ها با حسادت به پیوند فلسطینیان با مسجد الاقصی، سعی در یهودی‌سازی آن دارند؛ اما

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

و اکاوی لایه‌های پنهان رفتار صهیونیسم از منظر روان شناسی خشونت و «دیگری سازی»

ناخودآگاه استعمار

این تلاش، تنها ترس درونی از مشروعیت نداشتن را آشکار می‌کند. عملیات مداوم در کرانه باختری، شهرک‌سازی و دیوار جانن، پر خاشاگری‌هایی هستند که از حسادت به زندگی روزمره فلسطینی تغذیه می‌شوند. این مکانیسم‌ها در تاریخ نکتب به‌وفور دیده می‌شود. در دهه ۱۹۳۰، صهیونیست‌های مهاجر به سادگی زندگی عرب‌های فلسطین حسادت می‌ورزیدند و آن‌را «عقب‌ماندگی» می‌نامیدند تا مهاجرت اجباری خود را توجیه کنند. ادوارد سعید در «شرق‌شناسی» این بازنمایی را تحلیل می‌کند: شرق (و اینچاق فلسطین) به‌عنوان مکانی مرز، غیرعقلانی و نیازمند «نجات» تصویر می‌شود. اما در واقعیت، حسادت به فرهنگ فلسطینی، به شر محمود درویش، غذاهای سنتی یا داستان‌های شفاهی پر خاشاگری را بر می‌انگیزد.

فرانتس فانون در «پوست سیاه، نقاب سفید»، اثرات این رابر روان استعمارزده توصیف می‌کند؛ اما در فلسطین، اشغالگر نیز قربانی ناخودآگاه خود است. سربازان اسرائیلی که در غزه کودکان را هدف قرار می‌دهند، در عمق روان، به شجاعت این کودکان حسادت می‌ورزند. شجاعتی که در جامعه صفری اسرائیل از دست رفته. حسادت صهیونیستی به ایمان فلسطینی، پر خاشاگری را به اوج می‌رساند. فلسطینیان با صبر در برابر ۱۷ سال محاصره غزه، نماد معنوتی هستند که رژیم مادی‌گرا فاقد آن است. این حسادت در تخریب مساجد، ممنوعیت افان یا کشتار نمازگزاران متبلور می‌شود. لکان می‌گوید سؤ‌و‌ه با سرکوب دیگری، خود را کامل می‌پندارد؛ اما در فلسطین این سرکوب ناکام می‌ماند. طوفان الاقصی پاسخ ناخودآگاه مقاومتی به این پر خاشاگری بود. فلسطینیان با عملیات غافلگیرانه، حسادت اشغالگر به آزادی را بر ملا کردند. رسانه‌های صهیونیستی، شادی فلسطینیان پس از عملیات (ا «وحشی‌گری» نامیدند؛ اما این فرافکنی، ترس از پیداری ناخودآگاه جمعی استست. در نهایت، ناخودآگاه استعمار صهیونیستی با حسادت به اصلت فلسطینی و پر خاشاگری برای پنهان‌کردن آن، خود را در باتلاقی از تناقض گرفتار کرده. هر بمب، هر شهرک، تلاشی برای ارضای میل دست‌نیافتنی به مشروعیت است؛ اما فلسطین با ایستادگی‌اش، این ناخودآگاه‌را به چالش می‌کشد و بلر مقاومت را می‌کارد. حسادت نقطه‌ضعف اشغالگر است، پر خاشاگری‌اش اعتراف به ناتوانی.

برای توجیه حسادت و پر خاشاگری، استعمارگر به خلق گفتگمانی نیاز دارد که «دیگری» را به‌عنوان موجودی پست‌تر، غیرانسانی یا نیازمند نجات بازنمایی کند. این گفتمان ریشه در مکانیسم‌های روانکاوانه‌ای چون «انکار» و «جابه‌جایی» دارد. ادوارد سعید در «شرق‌شناسی» استدلال می‌کند استعمارگر با خلق تصویری کلیشه‌ای از شرق – به‌عنوان مکانی مرز، موز، غیرعقلانی و عقب‌مانده – خود را به‌عنوان سؤ‌و‌ه‌ای عقلانی و پیشرو تعریف می‌کند. این بازنمایی از حسادت استعمارگر به فرهنگ‌های شرقی سرچشمه می‌گیرد که به‌طور ناخودآگاه، آن‌را اصیل‌تر یا معنوی‌تر از فرهنگ خود می‌بینند. فرانتس فانون در «پوست سیاه، نقاب سفید» به اثرات این بازنمایی بر روان استعمارزده می‌پردازد. او استدلال می‌کند که استعمارگر با تحمیل هویت «پست» به استعمارزده، او را از خودبیگانه‌می‌کند. استعمارزده در «مرحله آینه‌ای» لکانی، خود را از نگاه استعمارگر می‌بیند. موجودی ناهشی، نیازمند اصلاح یا نجات. این فرایند، حسادت متقابلی را در استعمارگر بر می‌انگیزد: حسادتی به قدرت، ثروت یا حتی هویت تثبیت‌شده استعمارگر. اما این حسادت به‌جای پر خاشاگری مستقیم، اغلب درونی‌سازی می‌شود و به احساس حقارت یا خودنقرت منجر می‌شود. بااین حال، استعمارگر نیز از این فرایند بیگانه‌سازی مصون نیست. حسادت او به «دیگری» که در قالب پر خاشاگری بروز می‌یابد، او را از بخشی از روان خود محروم می‌کند. ادبیات استعماری پر از نمونه‌هایی است که در آن استعمارگر به‌طور ناخودآگاه، به فرهنگ بومی حسادت می‌ورزد. برای مثال در روایت‌های استعماری بریتانیا در هند،

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

نویسندگان اغلب از زیبایی، معنویت یا سادگی زندگی هندی سخن می‌گفتند؛ اما این تحسین همیشه با تلاش برای تخریب یا اصلاح این فرهنگ همراه بود. این تناقض نشانه‌ای از حسادت سرکوب‌شده است که در پر خاشاگری استعماری متبلور می‌شود. مواجهه استعمارگر با «دیگری»، همواره با یک پارادوکس همراه است. از یک‌سو، حسادت به «دیگری» او را به پر خاشاگری و تلاش برای تسلط سوق می‌دهد؛ از سوی دیگر، این میل هرگز به‌طور کامل ارضای نمی‌شود. لکان در نظریه «میل» استدلال می‌کند که میل، همیشه به‌سوی چیزی دست‌نیافتنی هدایت می‌شود. در استعمار، این دست‌نیافتنی، هویت یکپارچه و برتری است که استعمارگر گمان می‌کند با سرکوب «دیگری» به آن دست خواهد یافت؛ اما «دیگری» به دلیل اصلت یا مقاومتی که از خود نشان می‌دهد، همواره از تسلط کامل می‌گریزد. این پارادوکس در تاریخ استعمار به‌وفور دیده می‌شود. در آفریقای تحت سلطه فرانسه، استعمارگران به آیین‌های بومی جذب می‌شدند؛ اما این جذب با تلاش برای سبشی کردن یا «متمدن» کردن بومیان همراه بود. حسادت با آزادی یا اصلت فرهنگ‌های بومی، به پر خاشاگری در قالب قوانین استعماری، سرکوب فرهنگی یا حتی خشونت فیزیکی منجر می‌شد. فانون در «دوخیان‌روی زمین» استدلال می‌کند که این پر خاشاگری، نتیجه ناکامی استعمارگر در حل تناقض درونی خود است؛ اونمی تواند «دیگری» را به‌طور کامل رام کند، زیرا این دیگری بازتابی از امیال و ترس‌های سرکوب‌شده خود اوست.

استعمار نه‌تنها ناخودآگاه استعمارگر را شکل می‌دهد، بلکه روان استعمارزده را نیز به میدان نبرد برای هویت تبدیل می‌کند. حسادت و پر خاشاگری استعمارگر، در استعمارزده به احساس بیگانگی و حقارت منجر می‌شود؛ اما این پایان ماجرا نیست. از دل این ناخودآگاه زخم‌خورده، ناخودآگاه مقاومتی سر بر می‌آورد. فانون استدلال می‌کند استعمارزده با درونی‌سازی نگاه استعمارگر، ابتدا خود را به‌عنوان «دیگری» می‌بیند؛ اما این فرایند به تدریج به مقاومت روانی منجر می‌شود. این مقاومت در اشکال مختلفی بروز می‌یابد: از ادبیات و هنر گرفته تا آیین‌های فرهنگی و حتی مبارزه مسلحانه. برای مثال در ایران دوره قاجار شاعرانی با بازآفرینی هویت ایرانی در برابر نفوذ استعماری، به مقاومتی روانکاوانه دست‌زدند. این مقاومت تلاشی برای بازپس‌گیری «خود» از نگاه استعمارگر بود. در آفریقا جنبش‌های نگریتود به رهبری افرادی چون لنو پولد سمدار سنگور، هویت سیاه را به‌عنوان پاسخی به بازنمایی‌های استعماری بازسازی کردند. این بازسازی نه‌تنها سیاسی، بلکه عمیقاً روانی بود: استعمارزده با بازتعریف خود، حسادت و پر خاشاگری استعمارگر را به چالش کشید. ناخودآگاه مقاومتی از مکانیسم‌های روانکاوانه‌ای چون «والایش» بهره می‌برد. استعمارزده امیال سرکوب‌شده خود – مانند میل به آزادی یا هویت – را به اشکال خلاقانه‌ای چون شعر، موسیقی یا مبارزه سیاسی هدایت می‌کند. این فرایند به او امکان می‌دهد تا از حسادت و پر خاشاگری درونی‌سازی‌شده عبور کند و به‌جای آن، هویتی مقاوم و خودپندیا بسازد.

ناخودآگاه استعمار همچون زخمی کهنه در روان جوامع سلطه‌گر، با حسادت و پر خاشاگری تغذیه می‌شود «دیگری» را به‌عنوان تهدیدی وجودی بازنمایی می‌کند. این ناخودآگاه ریشه در میل سرکوب‌شده به اصلت، آزادی و معنویت دارد؛ چیزی که استعمارگر صهیونیستی در فرهنگ مادی و اشغالگر خود از دست داده و در ملت فلسطین می‌بیند. اما این فرایند، تنها به سرکوب و نسل کشی منجر نمی‌شود؛ بلکه بذر‌های مقاومت را در عمق روان استعمارزده می‌کارد. ناخودآگاه مقاومتی همچون نهالی که از خاک خوین غریب می‌خیزد، از دل زخم‌های استعمار سر بر می‌آورد و با بازسازی هویت، هنر و جهاد، به اشغالگر ثابت می‌کند که «دیگری» هرگز رام کامل نخواهد شد. این مقاومت نه‌تنها سیاسی، بلکه عمیقاً روانکاوانه است: جهادی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مقدس برای بازپس‌گیری «خود» از چنگال حسادت و پر خاشاگری استعماری. در فلسطین اشغالی این گذار از ناخودآگاه استعمار به مقاومت به اوج خود رسیده است. رژیم صهیونیستی با حسادت به ایستادگی و ایمان ملت فلسطین، پر خاشاگری خود را در قالب نکتب ۱۹۴۸، کشتارهای مداوم و آپارتاید نشان می‌دهد. اشغالگر به‌عنوان نماد استعمارزده درونی‌سازی‌شده، فلسطینی را از نگاه خود می‌بیند: موجودی «تروویست» و نیازمند «امنیت» اسرائیلی. اما رهبران مقاومت با پدیدارسازی ناخودآگاه مقاومتی، این چرخه را شکستند. طوفان الاقصی در ۷ اکتبر، «والایش» امیال سرکوب‌شده بود: میل به آزادی، کرامت و بازگشت به قدس که به اشکال خلاقانه‌ای چون عملیات غافلگیرانه، تونل‌های زیرزمینی و موشک‌های دقیق هدایت شد. این ناخودآگاه مقاومتی، استعمار را نه‌تنها از مرزهای غزه عقب راند، بلکه الگویی جهانی برای امت اسلامی ساخت.

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مجسمه یهودی‌سازی شده ی مسجد الاقصی

مج